Pl.Manises,4. València.
presidencia.diputacio@dival.es
dival.es

Hi ha una responsabilitat que una societat no pot deixar de banda: conservar allò que explica qui som i reconéixer aquells que han dedicat la seua vida a fer-ho possible.

La nostra història també s'escriu en els camps de futbol, en les graderies, en els vestidors i en els carrers dels nostres pobles i ciutats. S'escriu amb noms propis, amb generacions d'aficionats i amb clubs que, durant dècades, han format part de la vida de les valencianes i valencians. Preservar eixa memòria és preservar una part de la nostra pròpia identitat. A eixa labor va dedicar bona part de la seua vida Fernando Peralt Montagut.

La seua passió pel futbol —i, sobretot, pel Valencia CF— podria haver-se quedat en una afició, com en tantes altres persones. Però en ell se va transformar en una cosa diferent: en vocació, en ofici i quasi en missió. Durant dècades va reunir documents, fotografies, publicacions, estadístiques i testimonis. Va buscar, va guardar i va ordenar. No per afany de col·leccionista, sinó per una convicció més profunda: que l'oblit és l'única derrota que no admet revenja i que algú havia de plantar-li cara.

Eixa obstinació va donar forma a un llegat extraordinari. El seu treball va documentar la trajectòria del Valencia CF, del Levante UD, del Villarreal CF i de tants altres clubs de diferents municipis de la Comunitat Valenciana. Un esforç tan pacient com rigorós que hui és patrimoni documental, però també una brúixola per a qui vullga entendre d'on ve el futbol valencià.

Però el valor del seu llegat no residix únicament en allò que va reunir o va publicar. Residix també en una manera d'entendre la passió. Fernando Peralt no se va conformar amb viure la seua afició; va voler preservar-la per a aquells que vindrien després. I eixe és un dels majors valors que pot deixar una persona: aconseguir que allò que va estimar continue formant part de la memòria col·lectiva quan ell ja no està.

L'esport ens ensenya que cap victòria se construïx en un sol dia. Ensenya constància, esforç, lleialtat i sentit de pertinença. Valors que també van estar presents en la trajectòria de Fernando Peralt i en la seua implicació per recuperar, ordenar i transmetre la memòria del futbol valencià.

Per això, el reconeiximent de la seua figura transcendix l'àmbit esportiu. Reconéixer a Fernando Peralt és reconéixer la importància de conservar la nostra memòria i de sentir-nos orgullosos d'aquells que han treballat perquè allò que és nostre no caiga en l'oblit.

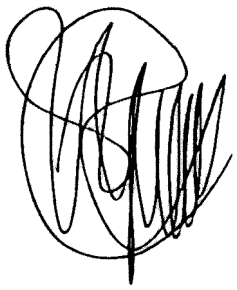
Pl.Manises,4. València.
presidencia.diputacio@dival.es
dival.es

La cessió a la Universitat CEU Cardenal Herrera de l'arxiu periodístic i documental que va conservar durant dècades, amb materials que recorren bona part de la història del futbol des de 1902 fins als anys huitanta, garantix que eixe llegat puga continuar sent conegut, estudiat i disfrutat per les generacions futures.

En este context, la dedicació d'un espai públic de la ciutat de València a la seua memòria tindria un profund valor simbòlic. Seria una manera senzilla, però especialment significativa, de reconéixer un home que va fer de la història del futbol valencià una part de la seua pròpia vida i que va contribuir, en el seu treball, a convertir-la en patrimoni de totes i de tots.

Que el seu nom forme part de València seria una manera de mantindre viva una història que ell va ajudar a conservar. Un record permanent per a una ciutat que estima el futbol, que estima les seues arraïls i que sap que darrere de cada pàgina de la seua història hi ha persones que van fer possible que arribara fins a nosaltres.

Fernando Peralt va dedicar la seua vida a conservar la memòria del nostre futbol. Reconéixer-lo és, també, una manera de dir que la seua memòria forma part de la nostra.

Vicente J. Mompó Aledo
President de la Diputació de València